

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Po sestanku Peterburškem.

(Konec.)

Smemo li Koburžanov odstop zmatrati za dognano stvar, potem smemo tudi sklepati, da so se sporazumeli o nasledniku njegovem. O osobi naslednikov sklepa se iz tega, da je cesar Viljem obiskal tudi dansko kraljevsko hišo, da je zopet kandidatura princa Valdemarja prišla na površje. Tudi glede te osebe je pritrditev Avstrije gotova, kakor se pri nas misli. Seveda je še vprašanje, bode li princ hotel prestopiti k pravoslavju, kar Rusija brezpogojno zahteva. Ako je svoje dni francoski kralj Henrik IV. izustil krilate besede „Paris vaut bien une messe“ (Pariz je jedne maše vreden), vendar ni dognato, ima li Sofija za princa Valdemarja jednako vrednost. Vendar prevladuje v Peterburških političkih krogih odpušljiva iluzija, da utegne cesar Viljem II. v Kodanji v zmislu Henrika IV. uplivati na neprostoovoljnega bolgarskega prestolnega kandidata.

V Rusiji zmatra se namreč za neobhodno potrebo, da ostane Bolgarska, ako že ne v območji ruske politike vendar pravoslavne ruske cerkve. Zatorej želé, da se varuje to versko stališče in da se stanje bolgarsko predloži konferenci veleposlaniški, ki se ima sklicati v kratkem. Akoravno o dobi in kraji te konference še ni nič določenega, se vendar misli, da bodo velesile tej želji ustregle. Zbor okolu zelene mize bi na podlagi pogodbe Berolinske stališče Bolgarske točno določil, zlasti bi mu pa bila skrb, da se razmerje Vzhodne Rumelije kakorkoli spravi v sklad z določili traktata z dne 13. julija 1878.

Po tukajšnjem mnenji sme se že danes trditi, da so kabineti v Peterburgu, Berolinu in Dunaji o tem konferenčnem programu jedini. Misli se celo, da tudi Italija ne bode nasprotovala in jednako upanje goji se glede republike francoske. Angleška seveda in Turčija sta sedaj še v rezervi. Na Turčijo upliva zlasti Angleška, da bi odklonila to idejo, kajti Angleška si prizadeva preprečiti, da bi se zopet obnovila trocarska zveza, katera bi se po takej konferenci uživotarila. In vendar zatrjuje Rusi, da je to razmerje danes še poštenje, odkritosrčneje nego za Skierneviških dnij. Sicer so pa ruski krogi glede angleške doslednosti v tem vprašanji brez skrbij; mislijo namreč in to precej osnovano, da treba samo bolj nategniti srednjeazijske žice glede Indije, ali tudi samo glede Afganistana in kabinet angleški se bode udal. Nikakor se pa od Anglije ne pričakuje upora, ki bi sporazumljenje mej Dunajem, Berolinom in Peterburgom omajati mogel. Ti ruski nazori se dejanski že uresničujejo in radi tega smeli bi s posledicami cesarskega sestanka povsod biti zadovoljni. Tako doseženi mirovni smoter bode se pa še ojačil, ako bode cesar Viljem v jeseni res obiskal še Dunaj in Rim, dočim o pohodu Londona, kar se naglaša s posebnim zadoščenjem, o slavnostnih dneh niti govora ni bilo.

Vsekako pa je, tako misli se celo v doslej frankofilnih krogih, da Nemčijo najvažnejši plod cesarskega sestanka: da se državi pod cesarjem Viljemom II. ni bati več vojne na dve fronti. Nemčija ima torej proti zahodu popolnoma proste roke.

Tako Berolinski list. Ruski listi o rezultatih

sestanka dosledno molče in menda čakajo, da se prvi oglasé časopisi Berolinski. Zagotavlja pa se, da je Rusija v bolgarskem in dardanelskem vprašanji ostala na svojem dosedanem stališču in da je nemški cesar priznal, da ti dve točki ne nasprotujeta nemškim interesom. Gledé velikih evropskih vprašanj pa si je Rusija pridržala prosto roko in se bodo pri vsakem posamičnem slučaju vršili dogovori, da se stvar reši mirnim potom. O tem se je nekda sestavil kratek zapisnik, katerega sta podpisala Giers in Herbert Bismarck, oba cesarja pa odobrila.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna III. velika skupščina v Ptuj

dne 29. julija 1888.

(Dalje.)

2. Zapisnikar Anton Žlogar naznanja, da so po § 14 dozdej zglašeni s posvetovalno in glasovalno pravico:

Izmej pokroviteljev: Banka „Slavija“ po svojem glavnem zastopniku Ivanu Hribarji; prof. T. Zupan, L. Svetec, dr. Josip Vošnjak, Ant. Žlogar, Mariborska posojilnica po dr. J. Glačniku; Savinjska posojilnica po J. Hausenbichlerji, Ormožka posojilnica po dr. Gršaku, Celjska po M. Vršci, Oroslov Dolenec, Maks Vršec, Andrej Jurca.

Od vodstva: Prvomestnik; podpredsednik L. Svetec; blagajnik; tajnik: Gregor Einspieler, župnik iz Celovca; Ivan Hribar.

Od podružnic: Prva Ljubljanska: dr. J. Vošnjak, L. Svetec, pooblaščenca; Št. Jakobsko-Trnovska v Ljubljani: Anton Žlogar, Oroslov Dolenec, Ivan Hribar, pooblaščenca; Št. Peterska v Ljubljani: dr. J. Vošnjak, Oroslov Dolenec, pooblaščenca; Celje: dr. Ivan Dečko, Maks Vršec; Gorica: dr. Ant. Gregorčič; Kropinsko-Kamnogoriško-Dobravsko: Miha Pesjak; Turjak: Jak. Gruden; Gorenjska dolina v Kranjski gori: A. Žlogar, pooblaščenec; Gornjigrad: Ivan Kural; Konjice: dr. Drag. Prus; Selce: Fr. Šlibar; Trst (moška): Maté Mandič, Fran Žitko; Trst (ženska): Mate Mandič, Fran Žitko, pooblaščenca; Prem: Nik. Kržaj; Zidanmost: Ferdo Roš, Jan. Mlinar; Slovenjigradec: dr. Dečko,

LISTEK.

Rudolfovo ali Novomesto?

Pri krajevnih imenih po slovenskih deželah nahajajo se različni nedostatki bodi že v slovenskem ali nemškem jeziku, tako, da je pri nekaterih težko najti pravi izvor pristnega imena. Novomesto pa ima sicer pravilno slovensko in nemško ime, ter še celo vsacega po dvoje, in ta imena, kako raznovrstno in nepravilno se pišejo!

Staro prvotno naselbino so pradedje naši imenovali Novomesto ter iz tega je potem nastalo nemško ime Neustadt. Ko pa je Rudolf IV. (1360—1365) mesto popravil ter mu podelil raznih pravic, ukazal je, da se tudi po njem imenuje Rudolfswert (Rudolfovo). V nemškem jeziku se je res polagamo ime Neustadt izgubilo, kar je popolnoma naravno, kajti v knjige in sodnijske odloke upeljalo se je novo ime Rudolfswert, katero se še sedaj rabi. Drugače pa je bilo sè slovenskim imenom. To je bilo ukoreninjeno v narodu, ki ne hrani imena z mrtvimi črkami, temveč z živo govorico, v slovenskem ostalo je staro ime Novomesto. V slo-

venskem jeziku pa se vendar rabi tudi ime Rudolfovo, dasi se je nemško Neustadt izgubilo. Toda to ime je le večidel na papirji, govori se skoro izključljivo Novomesto. Vprašajmo se pa, kdo danes piše Rudolfovo? Mi Slovenci smo do sedaj odgovarjali ter pilili se po šolah le v nemškem jeziku, zato večidel nemški mislimo, a slovenski pišemo. Nekaj takega je tudi tu. Vajeni smo v nemškem čitati in pisati Rudolfswert in potem nam po ušesih doni Rudolfovo, kar tudi pišemo. Ne rečem, da ni ime pravilno, a po naše ni. Našega kmeta ne bomo nikdar slišali govoriti Rudolfovo, ker sploh tako ime ni zanj, zato ga pa tudi nikdar govoril ne bode. Pri tem imenu mora se dopolniti mesto, ali nabrežje.*)

Dalje ima tudi ime nekatere nedostatnosti t. j. ne more se rabiti za vse pomene, kateri nam služijo v vsakdanjem življenji. Tako lahko pravimo Novomeški, Novomeščan, nikakor pa teh imen ne moremo izpeljati od imena Rudolfovo, vsaj poskušali jih ne bomo.

*) Prvotno nemški se je pisalo Rudolfswert torej nabrežje (prim. Würdt — Otočice), ker mesto res stoji na obrežji Krke.

Zbog tega nam sedaj rabita obojni imeni, kar pa nikakor ni dobro. Tudi se mnogi ptujec v imenih moti, ker mu je običajno le jedno znano.

Dobro bi tedaj bilo, da se tej stvari jedenkrat do konca pride, ki bi bil, da se v slovenskem rabi le ime Novomesto tudi v pisavi, kajti nikakor ni misliti, da bi se staro ime moglo zameniti z novim. Sicer pa pojdimo po Dolenjskem kjer koli, skoro povsod se sliši le: bil sem v mestu, prihajam iz mesta, kar nam jasno kaže, kako globoko je to ime ukoreninjeno v narodu. Tudi „Dol. Novice“, ki so v prvi vrsti za prosti narod, pišejo le Novomesto, se ve da, če sta pa dva dopisa od tam, mora pa tudi jeden biti iz Rudolfovega.

Toda pojdimo še dalje in pogledimo, kako napačno se piše jedno kakor drugo slovensko ime. Nekateri pišejo Rudolfovo, a ne vedo kam s tem imenom; pišejo namreč rod. Rudolfova, lok. v Rudolfovu, kar je popolnoma napačno. Ta spaka urinila se je tudi v knjige in druge tiskovine.

Še večji nedostatki so v pisavi imena Novomesto. Piše se Novomesto, Novo mesto, Novo Mesto. Rod. je pravilen Novega mesta, ali kako napačno se piše in tiska! Človek bi res ne verjel, da tudi

Maks Vršec, pooblaščenec; Ormož: dr. Gršak, dr. A. Žizek; Smlednik: Oroslav Dolenec, pooblaščenec; Dornberg, Pervatina in Gradišče: Vinko Gregorič, posestnik; Šempas: Ivan Klobova, kapelan; Zilska Bistrica: Filip Mitonik; Naklo (Primorsko): Avg. Praprotnik; Postojina: Šegula, Alojzij Kraigher, dež. posl.; Senožeče: Ign. Okorn, župan; Litija: Luka Svetec, c. kr. notar; Rudolfovo: Anton Žlogar, pooblaščenec; Graška izvanakademiska: Fran Hubad; Sveti Ivan v Trstu: Ivan Marija Vavovec, veleposestnik; Kotmaraves: Matija Prosekar, Janez Štih; Apače: Jak. Kočever, lekarnar, Andr. Butej in Jož. Stečnik, posestnika; Beljak: Matej Markovič, posestnik, Fran Dular, živinozdravnik; Šaleška dolina v Šoštanji: Ivan Kačič, notar; Pliberk in okolica: Franc Reš, dr. Homan, advok. koncipijent; Podgrad: Slavoj Jenko, trgovec, vitez Anton pl. Vicco, posestnik; Kobarič: Anton Pipan; Cerkljanski okraj na Goriškem: Vinko Gregorič, pooblaščenec; Celovec: Gregor Einspieler, Matija Prosekar, pooblaščenec; Maribor: dr. Glačnik, dr. Mlakar, J. Zupan; Ptuj: prvomestnik o. Benko Hrtiš, dr. Triller; Brdo na Kranjskem: Anton Zarnik; Žalec: J. Hausenbichler, A. Jurca.

Torej prisustvuje veliko več zastopnikov, kakor zahteva § 15.

Po nagovoru prvomestnikovem poroča tajnik o delovanju družbinem v dobi od II. do III. velike skupšine. Poročilo slove:

Slavna skupščina!

Najbolj pereče vprašanje na Slovenskem je nedvomno šolsko vprašanje. Da bi bilo to za naše slovenske razmere čim prej ugodno rešeno, iz tega namena je bila ustanovljena naša vseslovenska družba. — V komaj dveh letih se je nepričakovano hitro razširila po vseh deželah, koder se glasi slovenska govorica; istinit dokaz, kako rodoljubi uvidajo njeno potrebo in preimenitno nalogo.

Vodstvo, katero jej je postavljeno na čelo v središči naših zemelj v beli Ljubljani, ima vedno pred očmi glavni smoter, ki si ga je zastavila naša družba. Kako ga je dosegla, [pouče se častiti rodoljubi deloma že iz vodstvenih objav.

Kako pa da je vodstvo skušalo se oddolžiti svojemu uzvišenemu nalogu i v pretekli upravni dobi, čast mi je danes veleslavni skupščini narisati vsaj v glavnih potezih.

1. Po II. veliki skupščini dne 19. julija 1887 v Trstu, o koji je vodstvo podalo natančno poročilo v „Vestniku“ I. zv., kateri je v dokaj obilnem številu razposlalo vsem podružničnim načelnikom v razdelitev mej častite družbenike, sešlo se je vodstvo k osmim sejám, da reši društvene zadeve.

Bile so pa: XIII. oziroma 1. letošnja seja dne 29. julija, XIV. 26. oktobra, XV. 27. decembra 1887. I. XVI. 16. februarja, XVII. 7. marca XVIII. 23. maja, XIX. 27. junija in XX. dne 19. julija 1888. I.

V I. seji po II. redni skupščini se je društveno vodstvo po § 18 al. a) in b) konstitovalo

izobraženi gospodje tako nedosledno pišejo to ime. Janežič ima v svojej slovnici za vzgled sestavljenih krajevnih imen Novomesto, ter je v rod. sklanja Novoga mesta i. t. d. veleč, da se sklanjata oba dela iz katerih je ime sestavljeno. Ali kako pišejo nekateri! Rod. jim je naravnost Novomesto, lok. v Novomestu, kar je popolnoma proti slovniskim pravilom.

Kako naj torej pišemo Novomesto ali Rudolfovo. Po naših mislih bi bilo najbolje pisati ono ime, katero je najbolje znano, in katero se zamore rabiti v vseh oblikah. V obeh slučajih pa je le ime Novomesto najbolje rabljivo. — Držimo se torej v slovenskem starega imena Novomesto, katero je bilo znano že pradedom našim in katero se je s časom zamenilo z drugim, ki pa nikakor ni po naše.*)

*) Učeni Stanislav Škrabec v VII. tečaji. 12. zvezek „Cvetja“ ocenjujoč Volčičevo zgodovino Šmarješke fare piše: „Hvaliti pa moramo v tem naslovu podpis „V Novem mestu“ obžalovaje, da se to lepo, staro, domače ime drugod tako lahkomisljeno (sic!) izpodriva z novo neukretno ptajko „Rudolfovo“.“

tako, da je soglasno potrdilo opravilje prejšnjega leta*), kateri so drage volje prevzeli ta posel.

2. V tem času je stopilo vodstvo z raznimi rodoljubi v dotiko, spodbujajoč jih, naj bi osnovali kolikor največ mogoče novih podružnic. V tem obziru smemo biti zadovoljni, kajti ob lanski skupščini imeli smo v glavnem izkazu zaznamovanih 64 podružnic s 4180 družbeniki, a letos je poskočilo število že na 77.

*) Glej „Vestnik“ I, str. 21.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. avgusta.

„Moravska Orlice“ še vedno zatrjuje, da bode v kratkem grof Schönborn postal **naučni minister**. Njegov naslednik bode najbrž šlezijski predsednik grof Fran Merveld, ki je bil zaradi tega poklican na Dunaj. „Pester Loyda“ piše se z Dunaja, da bode Gauč odstopil, predno se snide zopet državni zbor, in pojde za namestnika na Gorenje Avstrijsko. Novi naučni minister bode pred vsem izjavil, da bode vlada sama poprijela inicijativo v šolskem vprašanju, zato pa potrebuje časa. Bodo li zadovoljni s tako izjavo nemški konservativci, je vprašanje. Njim se že tako dozdeva, da se predolgo odklada obravnavanje Liechtensteinovega predloga.

Vnanje države.

Rističev organ „Srbska Nezavisnost“ hudo napada Avstrijo. Ta list trdi, da vsa nesreča, ki je zadela **Srbijo**, prihaja od Avstrije. Avstrija si je vedno prizadevala, da uniči Srbijo in narod srbski. Srbija bila bi že davno poginila, da je ne bi podpirala Rusija. Avstrija je vse storila, da oslabi Srbijo in jo spravi v politično ali vsaj narodnogospodarsko zavisnost. Sedaj se utiče Avstrija celo v srbsko rodbinsko življenje. Ta članek je vzbudil veliko senzacijo v Belemgradu. Govori se, da ga je pisal bivši naučni minister Alimpije Vasiljevič. Zaradi poslednjega odstavka, s katerim je pisatelj cikal na ločitev kraljevega zakona, mislijo list tožiti.

Ruski listi objavili so štiri govore predsednika svete sinode Pobedonoševa pri slavnosti devetstoletnice pokristijanjenja Rusije. V prvem govoru poveljeval je lepoto pravoslavne službe božje, ki je obvarovala najbolj apostolsko čistost. V drugem govoru je označeval pravoslavje za najtrdnjšo oporo absolutizma. Pri tem je zahvaljeval previdnosti božjo, da je obvarovala Rusijo nesreče ljudskega zastopa, ki je uničil vse slovanske države, v katerih se je ukoreninil. Končal je z napitnico na samoderžca Aleksandra III. in vso državo. V tretjem govoru napival je hierarhiji, v četrtem pa pravoslavnej duhovščini, ki vzlic slabemu stanju svojemu vedno vstrajno deluje za Rusijo. Na to je omenjal hrabrost ruske vojske. Noben vojak ni tako udan veri, kakor ruski.

Kakor se zagotavlja se **Rusija in Nemčija** nista sporazumeli le o političnih, temveč tudi o narodnogospodarskih zadevah. Carinska borba bode kmalu prenehala. Nemška vlada bode v prihodnjem zasedanju predložila državnemu zboru potrebno predlogo, ruska bode pa tudi hkratu storila potrebne naredbe.

Štrajkujoči delavci v Parizu si prizadevajo, da bi pregovorili druge, da tudi popuste delo. **Francoska** vlada je pa že storila vse potrebne naredbe, da se vzdrži red. Dosedaj je blizu 10.000 delavcev že ostavilo delo.

Govori se zopet, da se bode v kratkem **turško** ministerstvo nekoliko prenovilo. Said paša in Džemil paša bodeta nekda poklicana v minister-

stvo. Hkratu se pa govori v političnih krogih, da sta se Turčija in Anglija zopet bolj približali, odkar se je vrnil v Carigrad veleposlanik W. A. White in bil prijazno vsprejet.

Iz Irske prihaja vest o dveh agrarnih umorih, kar dokazuje, da irska politika sedanje **angleške** vlade ni uspešna. V obeh slučajih zločincev neso dobili. Ubit je eden zakupnik, ker je vzel posestvo v zakup, s katerega so iztirali prejšnjega zakupnika, in jeden delavec, ki je delal na polji nekega neprijubljenega zakupnika.

Dopisi.

Iz Kamnika 30. julija. [Izv. dop.] 28. t. m. praznoval je tukajšnji otroški vrt sklep šolskega leta. V čitalnični dvorani, kjer se je mala veselica vršila, zbralo se je mnogo obličnega občinstva. Mej drugimi bil je navzoč gosp. c. kr. predstojnik okrajnemu glavarstvu, g. župan, č. g. frančiškani in več g. c. kr. uradnikov; zastoj pa smo mej navzočnimi iskali dveh gospodov, izmed katerih posebno jeden dosledno temu zavodu nasprotuje in očita, na nema „krščanske podlage“.

Gotovo mora vsak, ki je imel ta dan priliko osobno se o učenju in znanju otrok, ta zavod obiskajočih, prepričati se, trditi, da je rečeno očitiranje popolnoma neosnovano in krivično. Kako lepo znajo otroci moliti in koliko pobožnih pesnic pojô! Kje ste bili ta dan, gospod? Ako ljubite resnico in pravico, zakaj se niste hoteli osobno prepričati? Je-li krivično in neosnovano očitiranje lastnosti, moža, ki ima „krščansko podlago“?

Vnovič smo se prepričali, kako materinski potrpežljivo se gospodičina vrtarica trudi z otroci in kako lepo jih poučuje. Čudenje je bilo splošno, ko smo ogledovali ročna dela, popolnoma pa smo bili iznenadeni slišavši male otročiče, tako ljubko peti in primeroma dolge pesnice nepričakovano dobro govoriti. Prvi del veselice končal se je z zahvalno in cesarsko pesnijo in trikratnim „živio“, drugi del bilo je pogoščenje otrok.

Konečno zagotavljamo gospodičino vrtarico, da za njen veliki trud splošno pripoznanje in odkritosrčno naklonjenost meščanov uživa, in da bode omenjeno očitiranje v vsakem oziru breuspešno.

Iz Črnuče 1. avg. [Izv. dop.] Tudi Črnučanje smo pri svojih skromnih sredstvih pokazali, kako iskreno je Slovenec udan viteškemu svojemu vladarju. Pri sklepu šolskega leta je praznovala šolska mladina ob jednom z občino vzgledno in blagonosno, 40 letno vladanje našega presvetlega cesarja. Ob 7. uri zjutraj je bila slovesna sv. maša s „Te Deum“, pri katerej je bila navzočna vsa šolska mladina, ves krajni šolski svet, g. župan Peter Dobravec in mnogo drugega ljudstva. Pri sv. maši so pokali možnarji in domači fantje so po svojej navadi pritrkavali prav mojsterski na lepo ubrane naše zvonove. Po sv. maši se je pričela šolska slavnost, pri katerej je bil navzočen ves krajni šolski svet, gospod župan, visokospoštovana in radodarna rodovina gospoda Jeana Luckmanna, gospa Ruardona z družino in gospa Hauffenova. Otroci so v šoli kaj lepo peli in deklamovali, naš obče spoštovani g. župnik pa jim je v lepem in ganljivem govoru razjašnjeval visoki pomen tega dneva. Razdelile so se vsem otrokom slavnostne knjižice in potem smo odrinili na bližnji holmec, kjer so bili

Dr. Hoernes o Slovencih.

Dr. Moriz Hoernes, ki se je mudil dalje časa pri nas, spisal je članek: „Skizzen aus Innerkrain“ ter ga priobčil v stari jezični „Pressi“. V tem članku opisuje Kranjsko, zlasti Ljubljano, Postojino in okolico okrog Nanosa, in kakó vse to opisuje, značajno je zanj kot Nemca, nikakor pa ne za nas Slovence, kajti ves opis je tendenciozen: ž njim hoče Hoernes očrtniti Slovence pri nemškem občinstvu po časniku, hoče jim storiti jednake uslugo, kakor sta to storila dva nemška poslanca v državnem zboru.

Čujmo torej samega Hoernes! Nekega dne prišel je dr. Hoernes v Ljubljano „die Brutstätte der ungezogensten — Lehrlinge und Schuljungen“, — mislil je na Grünovo afero —; tu mu je posebno ugajal Ljubljanski grad s kaznjenci in tu je slišal jezik, za kateri ne čuti nobene simpatije (kaj zato?), le mnogo italijanskih glasov, ki so mu doneli na uho, spominjali so ga bližine prave kulturne granice. Modri doktor Hoernes! Iz pojedinih glasov jezika sklepal je na bližino laške kulture! O čudovit človek! Iz glasú „a, i, e, u, o“, vsi ti glasovi so

v naši slovensčini, mogel bi tudi sklepati na bližino kitajske kulture, kajti Kitajci imajo tudi te glasove! Sicer pa ima dr. Hoernes fino uho, ker je iz glasov spoznal laško kulturo. Po tem uspehu krenil je v Postojino, o kateri nam pripoveduje dvoje; kako je spal v gostilni in kako si je ogledal postojinsko jamo. Mislim, da so Postojinčanje hlastno čitali Hoernesovo poročilo. Kateri še niso, ti naj čitajo zdaj. Prenočeval je pri „Postojinskem dvoru“, ali spati ni mogel. V sobi nad njegovo spalnico, bilo je preglasno; slutil je, da so v njej popivali in razsajali Postojinčanje, in Hoernes ni mogel spati, valjal se je po postelji „und fluchte dem Lande.“ Jako izobraženo! Čudno, prej so ga ti glasovi tako prijetno spominjali laške kulture, in zdaj so ga tako vznemirjali, da je preklinjal deželo — ta fini Nemec. Toda jaz mislim, da so pri „dvoru“ bili najbrže njegovi rojaki, in Hoernes je nevedoma preklinjal svoj rod, kajti Postojinčani se zbirajo pri g. Vičiču ali kje drugje in ne razsojajo po noči.

Druge jutro ustane ubogi, zaspani dr. Hoernes in ide v jamo z nekim Francozom. No, Francoz mu tudi ni bil všeč, ker je mislil, da so to jamo izkopali sami Postojinčanje in da tedaj ta jama ni

otroci obdarovani z jedjo in pijačo. Šolski mladini jako udana gospa Luckmannova je kakor vsako leto tudi letos pogostila otroke z jedjo in pivom, deklamatorje je odlikovala z lepimi darili, druge otroke pa z denarjem. Darovala je nadalje naši šoli krasno podobo naše presvetle cesarice; s cesarjevo jako dragoceno podobo pa je že pred dvema letoma okrasila našo šolsko sobo. Slava takej gospej! S srčno pohvalo omenjam našega krajnega šolskega sveta, kateri je otrokom nakupil slavnostnih knjižic, nadalje tukajšnega gostilničarja gospoda Janeza Vilfana, kateri je zopet letos podaril otrokom sodeček piva.

Otroci so se igrali in radovali na prijaznem, po zgorej omenjeni rodovini Luckmannovi prirejenem in s klopni zastavljenem holmci, do poludne in se mirno razšli domov. Gotovo jim ta dan ne zgine iz spomina. V njih in v svojem imenu se ponižno zahvaljuje vsem dobrotnikom šole

Josip Gregorin,
učitelj.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani dne 31. julija.
(Konec.)

Odbornik Murnik nadalje poroča o Seunigovih dedičev novi ponudbi. Pred svojo novo in staro hišo v Igriških ulicah bi namreč radi napravili vrt. Mesto naj bi jim v ta namen od ceste odstopilo 7½ metra na široko, za novo cesto pa naj bi kupilo Igrišče in na svetu, kjer je zdaj Igrišče, in na kosu Cenkerjevega vrta napravilo novo cesto. Seunigovi dediči bi namesto prvokrat ponujanih 3000 gld. v ta namen sedaj dali 4000 gld. Ker bi res kazalo, da se odpravi nelepoto Igrišče in se rešeni del mesta olepša, ker je tudi misliti na to, da se kdaj čez Seunigov vrt odpre nova cesta proti Vrtači, predlaga poročevalec v stavbinskega odseka imenu: Seunigovih dedičev ponudba z dne 9. julija se vsprejme, toda le pod tem pogojem, ako se mestu posreči kupiti Igrišče in Cenkerjevega vrta kos za 5000 gld. in ako Seunigovi dediči ob novi hiši napravijo šamotni tlak na svoje stroške, pri stari hiši za polovico stroškov, dočim bi drugo polovico mesto trpelo.

O tem unela se je obširna debata. Govorili so pro in contra: dr. vitez Bleiweis, Hribar, dr. Gregorič, dr. Starč, Velkoverh in dr. I. Tavčar. Slednji je naglašal, da stvar še ni dozorela, pogoji pa ne taki, da bi se vsprejeli. Do dne 1. oktobra tega ni možno dognati. Najprej treba vedeti, dobimo li Igrišče in Cenkerjevega vrta kos in po kaki ceni. Ponudba naj se torej vrne s tem, da se bomo pogajali, ko bode stvar dognana.

Pri glasovanju predlog Tavčarjev ni obveljal, vsprejel pa se je predlog odsekov z dostavkom Hribarjevim, da, ko bi mesto za Igrišče in kos Cenkerjevega vrta moralo plačati več, nego 5000 gld., bi Seunigovi dediči tudi morali toliko več plačati.

Glede trotoarja ob hišah Seunigovih obveljal je tudi odsekov predlog. Položil se bode v Igriških ulicah šamotni tlak, ob novi hiši na troške Seunigovih dedičev, pri stari hiši pa bode mesto prevzelo polovico trškov. V kotiči mej Seunigovim, Malnerjevim in Stedryjevim posestvom sme se napra-

naravna. Resnično, g. Hoernes ima živo fantazijo, da tako mišljenje prisoja izobraženemu Francozu, kar je gotovo storil le radi tega, da ga osmeši, in ni pomislil, da mu take zarobljene domišljavosti ne bode nihče verjel. Postojinčanje pa smejo biti ponosni, da so v očeh Nemca tak čudotvoren rod.

Iz Postojine šel je Hoernes proti Nanosu in in tukaj v neki vasi pripovedoval mu je neki Slovenec, koliko društev da imajo tam pod Nanosom. Pravi, tam imajo „Matico“, slovensko čitalnico (slovensche Citalnica), društvo za polepšanje vasij, nemški kazino, vrhu tega pa še razna glasbena društva (Vereine der Musiker), veteranska, rokodelska društva. Vsa ta društva našel je dr. Hoernes pod Nanosom; kje ravno, to je modro zamolčal, in le pravi: „Bei so vielen Vereinen in demselben kleinen Orte kann unmöglich Einigkeit herrschen.“ Nadalje pripoveduje, kako se tam ljudje prepirajo in ujedajo! Ljudje se prepirajo po celem svetu, ali da je nekje pod Nanosom „Matica“, društvo glasbenikov, polepševalno društvo, nemški kazino (v slovenski vasi pod Nanosom!) itd., in vse to „in demselben kleinen Orte“, to bi bilo vse lepo in bi pričalo, da je taka vas s takimi društvi na visokem vrhuncu kulture, kajti taki

viti vrtič, katerega pa imajo Seunigovi dediči odstraniti, ko bi mesto zahtevalo.

V imenu odseka za olepšavo mesta poroča odbornik Povše o zgradbi tržnih lop. Poročevalec je prav živo dokazoval potrebo tržnih lop; navajal druga mesta, zlasti Gorico, kjer so se tržne lope uprav priljubile in donašajo mestu lepe dohodke. Jedna taka lopa, ki je stala 13.000 gld., donaša nad 6000 gld. na leto. Odbornik Povše zagovarjal je svoj predlog na vse strani prav temeljito, žal, da njegovega poročila zaradi prepričlega prostora danes ne moremo obširneje priobčiti. Storili bomo to drugi pot, ker bode ta jako važna zadeva itak še prišla v razgovor. Predlog izročil se je, ko so v tej zadevi še odborniki Hribar, Bleiweis in Vošnjak govorili, stavbinskemu, finančnemu in odseku za olepšavo mesta v posvetovanje.

Zaradi pozne ure se je potem seja zaključila.

Domače stvari.

— (Pri Vilharjevi slavnosti v Planini) bode sodelovalo tudi Ljubljansko pevsko društvo „Slavec“. Ker se bodo pri kantati pridružili tudi notranjski pevci iz Logatca, Cerknice, Šenpetra in Vipave čaka poslušalcev izreden užitek. Slavnostni govor bode govoril g. Anton Trstenjak.

— (K Sokolskeje petindvajsetletnici.) Poleg častnega daru, kateri bode mesto dalo za javno telovadbo, določenih je še sedem častnih daril, mej katerimi najdragocenejše bode ono narodnih dam Ljubljanskih.

— (Osobne vesti.) Avskultant pri deželnem sodišči v Ljubljani, g. Josip Škofic, pridodeljen je okrajnemu sodišču v Tržiči, g. A. Rožanc okrajnemu sodišču v Novem mestu. Gg. Stefanu Krautu in Hermanu Wiesthalerju dovoljena je pravna praksa pri deželnem sodišči v Ljubljani.

— (Deželni predsednik bar. Winkler) se je danes popoldne iz Rimskih toplic vrnil v Ljubljano.

— (Zoper ponemčevanje slovenskih šol) sklenila je nadalje preteklo nedeljo občina Griže v Savinjske dolini postavne korake in je dotično ulogo že odposlala na deželni šolski svet, oziroma na ministerstvo za uk in bogočastje. Tako se širi veselo narodno gibanje za slovensko šolo, prvo podlago narodne omike! Pričakuje se, da tudi druge vrle narodne občine ne bodo pri tem, za naš narodni obstanek in napredek prevažnem vprašanji zaostale in da bomo čuli od inod v kratkem o enakih ukrepih!

— (V učiteljski kurz na Grmu) so od deželnega odbora vsprejeti sledeči učitelji: Žebre Jakob v Planini pri Logatci, Pretnar Jakob v Srednji vasi v Bohinji, Luznar Fran v Voklem pri Kranji, Cirman Anton v Poljanah nad Škofjoklo, Levec Ivan v Mokronogu, Rodič Ivan v Šent Juriji pod Kumom, Požar Anton v Radečah, Zavrl Valentin v Mikovem pri Rudolfovm, Kmet Vincenc v Sv. Lorenci pri Rudolfovm, Šilc Pavl v Dragatuši, Janovski Josip v Višnji gori, Vrbič Mihael v Sodražici, Krištof Karol v Mirni peči, Ferlan Janez v Zalem logu in Stiasny Ljudevit

kmetje umejo več, nego vipavske češnje zobati in hruške peči. Toda dr. Hoernesu se je godilo tako, kakor tisti babi, ki je videla muho na zvoniku, zvonika pa ni videla. Kakor to poročilo, tako so zvečine vsa poročila o nas, s katerimi mašijo Dunajski listi svoje predale, neslane čenče. Dr. Hoernes čul je nekaj govoriti, kar mu je popolnoma glavo zmešalo. Pa čujmo, kako misli dalje o oni vasi. Ti vaški kmetje govorijo svoj jezik, no seveda, ker nekaj morajo govoriti, toda čudno je, da ti kmetje, ki imajo znanstveno društvo, glasbeno društvo itd., in so tedaj zelo izobraženi, da ti kmetje, kakor pravi dr. Hoernes, ne znajo in ne umejo „slovenski“ in „dass er (naš kmet) von den Slovenen wie von einer fremden Nation redet, die in den Städten und Märkten wohnt und ihm die Sprache aufdrängen will“. No, to je, kakor Nemec pravi: gedruckt wie gelogen.

Dr. Hoernes zapisal je svojemu članku na čelo besede: „Nachdruck verboten“, in prav je storil, kajti neistinitosti ponatiskovati se že samo prepoveduje. Stari „Pressi“ pa čestitamo na takem cvetu najnovejše nemške žurnalistike.

Anton Trstenjak.

v Kamniku. Pouk se začne dne 6. avgusta in konča dne 29. avgusta.

— (Porcijunkula) privabila je silno množico v Ljubljano. Tatje in tatice so to priliko zopet porabili in pokrali neskrbnim romarjem mnogo denarja (od 1 do 40 gld.) in celo hranilnično knjižico za 100 gold. Več jako sumnih oseb je policija prišla.

— (Čebule in česna) pripeljalo se je danes ogromno veliko na trg, ker se je ta pridelek letos izborna obnesel. Prodajal se je venec (rešta) čebule in česna, lepega godnega blaga, s prva po 2 kr., pozneje, ker ni bilo kupca, celo po dva venca za 3 kr.

— („Učiteljski Tovariš“) ima v 15. št. nastopno vsebino: Otroška individualnost. Fr. Gabršek. — Knjiga Slovenska. — O počitovanju pri računstvu. — Iz šole za šolo. — Slabo gmotno stanje učiteljevo opovira mu uspešno delovanje v šoli ter mu krati toli potrebno veljavo pri ljudstvu. — Beseda o novih volitvah zastopnikov učiteljstva v c. kr. šolski svet. — Književnost. — Šolska letina. — Dopisi. — Premena pri učiteljstvu. — Na-tečaji.

— (Razgrajal) je preteklo noč na Marijnem trgu iz ječe izpuščen delavec in pretepač Fran Šust. Stražniku Majcetu pretel je z nožem in mu sablo odtrgal. Naposled ga je stražnik vender nadvladal. Na konci Špitalskih ulic začel je Šust zopet obotavljati se in priskočil mu je na pomoč še delavec Janez Mohar. Oba sta hotela stražnika spraviti na tla. A stražnik se je hlabro držal in ker si ni mogel pomagati drugače, potegnil je sablo in udaril jednega jedenkrat po glavi, drugega pa dvakrat po roci. Razgrajalca, ki sta le lahko ranjena, odveli so v deželno bolnico.

— (Vabilo na veselico pod milim nebom,) katero napravi pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku dne 5. avgusta t. l. na dvorišču g. Nabergerja. Vspored: 1. Hajdrih: „Slava Slovincem“, poje zbor. 2. Stritar: „Stara Bolgarka“, deklamuje gospica Nadliškova. 3. Mayer: „Tičica gozdna“, poje četverospjev. 4. Telovadba, izvršujejo člani „Tržaškega Sokola“. 5. Kocijančič: „Njega nij“, poje zbor z bariton samosplovom. Haidrih: „V sladkih sanjah“, poje četverospjev. 7. Förster: „Venec narodnih pesmij“, poje zbor. 8. „Štempihar mlajši“, gluma v jednem dejanji. Po besedi svobodna zabava v gostilni g. Godine „Pri belem konjiči“. Pri besedi in zabavi svira godba iz Slop. Začetek ob 5. uri zvečer. — Ustopenina 20 novc. — sedež 10 novc. Čisti dohodek namenjen je za napravo društvene zastave. Opozarjamo sl. občinstvo na posebni vlak, koji odide iz Trsta popoldne; vožnja sem in tja stane 55 novc. Odbor.

— (Mladega morskega volka), 12 kilogramov teškega, ujela sta na trnek dva gospoda blizu Sušaka pri Reki, ko sta ribe lovila.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Potsdam 1. avgusta. Cesar dospel ob 5½ uri popoldne semkaj in šel takoj v svojo palačo.

Monakovo 1. avgusta. Vse žrtve večerajšnje nesreče še neso znane, a število je večje, nego se je mislilo. Samo sanitetna kolona spravila je 23 ranjenih v bolnico. Vdovo Lujizo Götz so sloni pohodili, nekemu možu obe nogi zdrobili, veliko ljudij zlomilo si je roke ali noge. Tri osebe je vsled silnega strahu zadela kap, da so bile takoj mrtve. 140 otrok se pogreša. Sloni bili so nedavno pri požaru cirkusa in se plašijo dima in smodu. Puhanje in dim lokomotive jih je splasil. Voditelji slo-nov so prosili, da bi se lokomotiva ustavila, a odbor ni ubogal tega sveta.

Pariz 1. avgusta. Pri občnem zboru delničarjev kanala Panamskega naznanil je Lesseps, da se bode kanal ladijam odprl 1890. leta.

Dunaj 2. avgusta. „Wiener Zeitung“ objavlja vsega ministerstva naredbo, da se ustavi porotnih sodišč delovanje v kazenskih zadevah, tikajočih se anarhističnih teženj v območji sodišč: Dunaj, Korneuburg, Dunajsko Novomesto, Wels, Praga, Most (Brüx), Jičín, Mlada Boleslava, Liberca, Brno, Olomuc, Novi Jičinsk, Gradec, Ljubno in Celovec od 10. avgusta 1888 do 31. julija 1889. — Letošnji žitni semenj bode dne 27. in 28. avgusta v skladišču Dunajskem.

Dijaška kuhinja v Celji.

Za II. društveno šolsko leto 1887/88 so dalje darovali:

Gosp. Makso Pleteršnik, c. kr. profesor v Ljubljani	5 gld. — kr.
Neža Cvenk iz Vojnika volilo po g. vikarji Irglnu	5 " — "
Gosp. A. Podhostnik, kaplan v Mozirji, "vesela družba pri sv. Frančišku"	10 " — "
Vincenc Plaskan, župnik v Zibiki	4 " 33 "
" Matija Sternad, župnik v Ljubnem	5 " — "
Preč. gosp. knezoškof Jakob Maksimilijan za mesec julij	4 " — "
Gosp. Fran Zdošek, župnik v Solčavi	5 " — "
" A. Podhostnik, kaplan v Mozirji	5 " — "
" P. Erman Slander, oskrbnik v Radgoni	3 " — "
" Ivan Hecl, kaplan v Radgoni	2 " — "
" Alojzij Sever, kaplan v Radgoni	1 " — "
" Jakob Hanzl, župnik v Apačah	1 " — "
" Fran Jerše, c. kr. davkar v Laškem trgu	2 " — "

Presrečna zahvala vsem prečastitim podpornikom naših ubogih pa vrlih dijakov in prosimo še daljnih milodarov.

Makso Veršec, blagajnik.

Mihael Vošnjak, predsednik.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-1)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoja (331-176)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 1. avgusta.

V Pragi: 17, 83, 30, 42, 49.

Tujci:

1. avgusta.

Pri Slonu: Kumer z Brda. — Kohler, Fliegl, Schmied iz Trsta. — Mazuranič iz Novoga. — Jelusič iz Kastava. — Zaic iz Celja.

Pri Malič: Helengan iz Šneperka. — Vogel, Haling, Vendrama, Jlek, Kraus, Singer z Dunaja. — Fr. Uloga iz Radgone. — Ropi iz Trsta.

Pri južnem kolodvoru: Arnstein z Dunaja. — Vidak iz Zagreba. — Sever iz Celja. — Novak iz Postojne.

Pri avstrijskem cesarji: Schachermayer iz Gradca. — Weihs iz Kranzhofena.

Umrli so v Ljubljani:

1. avgusta: Marija Kalčič, babica, 55 let, Stari trg št. 18, za vnetjem pluć. — Marija Kašman, delavka, 33 let, Poljanska cesta št. 51, za jetiko.

v deželnej bolnici:

31. julija: Tine Gosar, gostač, 65 let, za pljučnim emfizemom. — Marija Kramar, gostija, 50 let, za Sarcoma maseillas.

V prodajalnico z mešanim blagom, tobakom in loterijo na deželi, v prav lepej legi, vsprejme se z dobrimi pogoji

pridna gospodičina

v starosti 25 do 40 let. — Znati mora slovenski in nemški, biti dobra prodajalka in sposobna voditi loterijski zapisnik. — Natančneje pove upravnistvo tega lista. (527-2)

Hiša s špecerijskim podjetjem

v jako prijaznem trgu Spodnje Štajerske, na dobro obiskovanem kraju, z letnim prometom od 25 do 30.000 gld., za vsako trgovino prav pripravna, v najboljšem stanu, z jednim nadstropjem, obširnimi prostori za stanovanje, prodajalnice, magacinom in 2 kleti ter s priličnim gospodarskim poslopjem in krasnim velikim vrtom, se z zalogo špecerijskega blaga vred, zaradi prevzetja večje trgovine

takoj proda.

Ponudbe blagovolijo naj se poslati skrajno do 15. avgusta t. l. pod naslovom: A. S. št. 13 poste restante Celje. (529-1)

ZBIRKA

DOMAČIH ZDRAVIL,

kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil Dragotin Hribar.

Odobril br. Edvard Benedičič, nadzdravnik usmiljenih bratov v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. — Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

Tržne cene v Ljubljani

dne 1. avgusta t. l.

Pšenica, hkti.	gl. kr.	Špeh povejen, kgr.	gl. kr.
Rež,	4 22	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3 57	Jajce, jedno,	2
Oves,	2 92	Mleko, liter	8
Ajda,	4 55	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 22	Telečje	48
Koruza,	5 85	Svinjsko	54
Krompir,	—	Kostrunovo	34
Leča,	12	Pišanec.	35
Grah,	13	Golob	18
Fižol,	11	Seno, 100 kilo.	1 78
Maslo,	kgr. 1	Slama,	1 96
Mast,	— 70	Drva trda, 4 metr.	6 50
Špeh frišen	— 64	" mehka, 4	4 15

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. avg.	7. zjutraj	735.9 mm.	20.3° C	sl. sev.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	733.9 mm.	29.0° C	z. szh.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	734.4 mm.	21.5° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 23.6°, za 3.8° nad normalom.

Dunajska borza

dne 2 avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	gl.	včeraj	—	danes
Srebrna renta	81.15	—	gl.	81.80
Zlata renta	111.1	—	—	111.1
5% marcna renta	96.80	—	—	96.95
Akcije narodne banke	887	—	—	887
Kreditne akcije	312.40	—	—	313.20
London	123.50	—	—	123.25
Srebro	—	—	—	—
Napol.	9.75	—	—	9.74
C. kr. cekini	5.83	—	—	5.80
Nemške marke	60.87	—	—	60.20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133	gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	168	—	50
Ogerska zlata renta 4%	—	101	—	45
Ogerska papirna renta 5%	—	90	—	80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	—	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	—	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	—	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	100	—	20
Kreditne srečke	100 gld.	183	—	75
Rudolfove srečke	10	21	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	109	—	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	126	—	75

VIZITNICE

priloga

„Narodna Tiskarna“.

po nizkej ceni.

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn..

pošiljata proti poštnemu povzetju:

(130-20)

Križasto modno blago za žensko obleko, iz čiste volne, 90 cm. široko, 10 metrov gld. 8.50. Volnen atlas v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 6.50. Kašmir v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 4.50. BAIGE v najnovejših barvah, 100 cm. širok, 10 metrov gld. 9.50. Brokatno blago v vseh barvah, 60 cm. širok, najnovejši dessins, 10 metrov gld. 4.—. CRETON za žensko obleko, se sme prati, najnovejši vzorec, 70 cm. širok, 10 metrov gld. 2.80. Trinitnik 60 cm. širok, svetlo- in temno-rujav, 10 metrov la. gld. 3.50. la. gld. 2.80. Blago za pomočne suknje (tudi za ženske obleke), 60 cm. široko, križasto, 10 metrov gld. 2.50. Preginjalna garnitura (2 posteljni in 1 mizno preginjalo), iz ripsa gld. 4.50, iz jute gld. 3.50. Jute-zastor turški dessins, (2 stranska dela in drape-rija), komplet, gld. 2.30. Posobna preproga jako trajna, 10—11 metrov dolga, — la. gld. 6.—, la. gld. 3.50. Prešita posteljna odeja iz atlasta gld. 8.50, — iz rouge-a gld. 3.—.	Domače platno 29 vatlov, kos 1/2, gld. 5.50, — kos 1/4 gld. 4.20. King-tkanina 30 vatlov, bolje od platna, kos 1/2, gld. 7.50, 1/4 gld. 5.80. ŠIFON 30 vatlov, 90 cm. širok, kos la. gld. 5.50, la. gld. 4.50. OKFORD 29 vatlov, najnovejši vzorec, kos la. gld. 6.50, la. gld. 4.50. Canervas za posteljno prevleko, 29 vatlov, kos la. gld. 6.—, la. gld. 5.20. Damastni gradl 30 vatlov, kos la. gld. 8.50, la. gld. 5.10. Mizni prtji platnени, v vseh barvah, 3 komadi 1/4 gld. 2.—, 1/2 gld. 1.—. Frtilči platnени, 1/4 v kvadratu, — 6 komadov gld. 1.20. Olirace platnene, z resami, gld. 1.80, s krajci gld. 1.20. Rjune brez šiva, 2 metra dolge, 1 1/2 metra široke, 1 komad gld. 1.50. Slamnjace iz jute-platna, kompletne, velike, komad la. po gld. 1.10, la. po 90 kr. Predposteljna preproga najnovejši dessins, iz flanel, 1 par gld. 2.—, iz jute gld. 1.30.
---	--

Uzorci

zastonj in franko.